DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 listopada | Nr. 33 | Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 89, 90, 91 i 92 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 89, poz. 692—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 30 października 1933 r. o ustaleniu nowego wzoru monety srebrnej wartości 10 złotych.

poz. 693—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 7 listopada 1933 r. o uldze celnej na śledzie wędzone t. zw. „strömlingi".

283.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1933 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie zwinięcia urzędu celnego w Dziśnie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie zwija się Urząd Celny w Dziśnie.

§ 2.

Likwidację Urzędu Celnego w Dziśnie porucza się Urzędowi Celnemu w Drui.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Adam Koc,*
Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski z dn. 14 listopada 1933 r., Nr. 261, poz, 285).

284

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 października 1933 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu.

Na podstawie art. 81 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o reorganizacji prawno-publicznych zakładów ubezpieczeń w województwach poznańskiem i pomorskiem (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 811) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się następujące zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu:

w § 32 ust. 1 wyrazy „(§ 34, ust. 2)" zmienia się wyrazami „(§ 31, ust. 2)",

w § 48 ust. 1 p. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„dwóch przedstawicieli Wielkopolskiej i Pomorskiej Izby Rolniczej, po jednym z każdej Izby",

w § 48 ust. 1 dodaje się na końcu:

„Powołania dokonuje się na czas trwania kadencji Rady z tem, że powołani członkowie Wydziału spełniają swe funkcje aż do dokonania nowego powołania przez następną Radę.",

w § 57 ust. 2 dodaje się na końcu:

„Ograniczenie to nie dotyczy udziału w organach nadzorczych zakładów reasekuracyjnych, których udziały Zakład posiada."

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Monitor Polski z dn. 21 listopada 1933 r., Nr. 267, poz. 293).

285.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. Nr. 1

z dnia 4 listopada 1933 roku

L. D. IV. 27657/2/33

w sprawie taryfikacji szmat.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach i Gdańsku oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że za jednobarwne szmaty, skrawki tkanin materji i wyro-

bów dzianych (poz. 719 punkt 1 lit. „a" w taryfie celnej), należy uważać takie szmaty i skrawki, których poszczególne jednostki opakowania (bele) zawierają jednakowego koloru skrawki tkanin jednobarwnych t. j. zawierają szmaty sortowane pod względem koloru.

Bele szmat niesortowanych, t. j. zawierające kawałki wielobarwne, lub jednobarwne, lecz każdy w innym kolorze, należy clić jako wielobarwne w/g poz. 719 p. 1 lit. „b" taryfy celnej.

Przy odprawie szmat, należy zwracać uwagę, aby nie zwalniać od cła szmat sortowanych, jednobarwnych specjalnie zanieczyszczonych przez dodanie do beli kilku lub kilkunastu szmat w innym kolorze lub wielobarwnych. Takie bele, w których ilość szmat innej barwy będzie wskazywała na umyślne zanieczyszczenie towaru sortowanego pod względem koloru należy clić jako jednobarwne.

O powyższem należy powiadomić podległe urzędy celne.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz*

(Monitor Polski z dnia 14 listopada 1933 r., Nr. 261, poz. 288).

286.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 października 1933 r.

L. D. V. 47744/4 33

w sprawie nabywania świadectw przemysłowych na rok 1934.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec zbliżającego się terminu nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1934, poleca się Izbie Skarbowej (Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu), aby niezwłocznie zapomocą publicznego obwieszczenia podała do wiadomości płatników państwowego podatku przemysłowego termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (art. 30 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110) z podaniem ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, według kategorji i klasy miejscowości z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 98 tejże ustawy.

Nakład obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie, w takiej ogólnej ilości, aby podległe urzędy skarbowe były zaopatrzone w odpowiednią ilość obwieszczeń.

Koszty nakładu pokryją Izby Skarbowe z przyznanych na ten cel kredytów. Podwładnym urzędom skarbowym należy natychmiast wydać zarządzenia, niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1934.

Nadto poleca się wydać stosownie do przepisów zawartych w §§ 54—58 rozdziału II Instrukcji z dnia 15 maja 1929 r. (Dodatek do Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 18 z dnia 2 lipca 1929 r.) odpowiednie zarządzenia, mające przedewszystkiem na celu utworzenie pomocniczych kas i zapewnienie płatnikom należytej obsługi w okresie nabywania świadectw przemysłowych. W szczególności winny Izby Skarbowe czuwać nad tem, aby urzędnicy przydzieleni do prac związanych z wydawaniem świadectw przemysłowych byli dokładnie zaznajomieni z odnośnemi przepisami ustawowemi, oraz aby w wypadkach, — gdy płatnik — wbrew udzielonym mu przez urzędnika wyjaśnieniom — zażąda wydania świadectwa niższej kategorji nie czyniono mu utrudnień w nabyciu żądanego świadectwa, a tylko umieszczano na odwrotnej stronie deklaracji odpowiednią klauzulę o treści przewidzianej w § 56 omawianej instrukcji.

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kar rejestracyjnych na rzecz niżej wymienionych związków według następujących zasad:

1) dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30%, określonej w art. 120 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę. Wpływy należy zarachowywać w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych, zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884);

2) dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w punktach a) i b) art. 121 cytowanej ustawy o podatku przemysłowym, należy również pobrać w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule; wobec postanowień rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591) dodatki na rzecz Izb Przemysłowo-Handlowych oraz Izb Rzemieślniczych należy pobrać na całym obszarze Państwa.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 108, pod poz. 771 z r. 1925 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, dotyczące dodatków na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 121 ustawy pod lit. a), — Instrukcja zaś w sprawie zarachowań i podejmowania dodatków na rzecz instytucyj, o któ-

rych mowa w art. 121 ustawy pod lit. b) — w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 12 z r. 1927, poz. 143.

Wpływy z dodatków, pobieranych na rzecz szkół zawodowych, należy zarachowywać w myśl postanowień zawartych w cytowanej wyżej instrukcji.

Co do sposobu zarachowania i wypłaty wpływów z dodatków, pobieranych na rzecz Izb Przemysłowo-Handlowych oraz Izb Rzemieślniczych należy do czasu wydania osobnego zarządzenia na 1934 r. stosować się do wskazówek zawartych w okólnikach Ministerstwa Skarbu z dnia 13 lutego 1929 r. L. D. VII. 202/2/29 i z dnia 10 grudnia 1929 r. L. D. VII. 1980/2.

Nadto zwraca się uwagę na przepis § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138), wedle którego pobierany jest dodatek w wysokości 10% do uiszczanych podatków bezpośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn.

Wobec tego 10%-owy dodatek do należności skarbowych winien być pobierany również przy nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1934.

Okoliczność tę należy również podać płatnikom do wiadomości w obwieszczeniu, o którem mowa w początkowym ustępie niniejszego okólnika.

Wpływy z 10% dodatku winny być zarachowane w myśl wskazówek, zawartych w okólniku z dnia 8 lipca 1926 r. L. D. P. O. 5282/1/26.

Wreszcie Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na okólnik z dnia 16 października 1933 r. L. D. III. 17488/6/33 w sprawie wprowadzenia nowych wzorów blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Wzory deklaracyj statystycznych pozostają nadal bez zmian.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski*

287.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 listopada 1933 r.

L. D. V. 48845/2/33

w sprawie wnoszenia zażaleń wzgl. odwołań od obliczeń nadzwyczajnej daniny majątkowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W związku z przypadkami wnoszenia zażaleń wzgl. odwołań od obliczeń nadzwyczajnej daniny majątkowej wyjaśnia się co następuje:

Przepis § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 lipca 1933 r. w sprawie obliczenia i poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 402), iż od nakazów zapłaty na daninę nie przysługuje płatnikom prawo odwołania się, ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy płatnik nie zaprzeczając obowiązku uiszczania daniny kwestjonuje jedynie podstawę jej obliczenia, t. j. wysokość podatku gruntowego, wysokość obrotu wzgl. wysokość rocznego przychodu lub wartości czynszowej, które służą za podstawę jej obliczenia. Zmiana bowiem podstawy obliczenia daniny może być uzyskana w toku normalnym instancji, przewidzianym w myśl przepisów o państwowym podatku gruntowym, o państwowym podatku przemysłowym oraz podatku od nieruchomości.

Natomiast pisma, wnoszone przez płatników nadzwyczajnej daniny majątkowej, w których płatnik zaprzecza istnieniu obowiązku uiszczania daniny należy zawsze rozpatrywać merytorycznie jako zażalenia bez względu na termin ich wniesienia. Do rozpatrzenia tego rodzaju zażaleń są właściwe w I instancji urzędy skarbowe, w II instancji Izby Skarbowe. Sprawy wątpliwe należy przedkładać Ministerstwu Skarbu celem otrzymania odpowiednich wyjaśnień.

Pisma, w których płatnik zarzuca omyłki rachunkowe w obliczeniu daniny rozpatrują we własnym zakresie urzędy skarbowe bez względu na termin ich wniesienia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

288.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1933 r.

L. D. V. 47321/4/33

w sprawie odrębnych świadectw przemysłowych na skup zawodowy ziemiopłodów przez spółdzielnie rolniczo - handlowe.

Izbie Skarbowej
w Poznaniu.

Ministerstwo Skarbu zwraca załączniki sprawozdania z dnia 17 października 1933 r. L. dz. W. II. 169572/2/33 z wyjaśnieniem, że spółdzielnie rolniczo - handlowe, prowadzące tranzakcje zakupu i sprzedaży ziemiopłodów, nie są obowiązane do wykupywania odrębnych świadectw przemysłowych na skup zawodowy ziemiopłodów.

Dokonywane bowiem przez powyższe spółdzielnie tranzakcje zakupu i sprzedaży ziemiopłodów, wchodzące w zakres właściwej dzia-

łalności tych spółdzielni, wobec posiadania przez nie zakładów handlowych, — nie mają charakteru skupu zawodowego, lecz noszą cechy handlu towarowego.

O powyższem należy zawiadomić urzędy skarbowe oraz Unię Związków Spółdzielczych w Polsce.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 47321/4/33.

Warszawa, dnia 14 listopada 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

udziela się do wiadomości.

Dyrektor Depertamentu:
(—) *W. Koszko.*

289.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1933 r.

L. D. V. 49432/4/33

w sprawie 10% dodatku do państwowego podatku przemysłowego w przedsiębiorstwach przemysłowych opłacających podatek scalony.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w przedsiębiorstwach przemysłowych, opłacających scalony podatek przemysłowy (cukrownie, cementownie) należy pobierać 10% dodatek, przewidziany w art. 1 ustęp 1) lit. b) powyższego rozporządzenia, do państwowego podatku przemysłowego, obliczonego według 2% stawki.

Do pozostałej kwoty scalonego podatku przemysłowego, opłacanego przez wspomniane przedsiębiorstwa przemysłowe, jako obejmującej podatek od obrotów przedsiębiorstw handlowych, 10% dodatku pobierać nie należy.

O powyższem należy zawiadomić urzędy skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

290.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1933 r.

L. D. V. 50331/4/33

w sprawie ulg w podatku przemysłowym dla ogrodownictwa i sadownictwa.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17, z r. 1932, poz. 110) zwalnia, poczynając od dnia 1 stycznia 1933 r., od państwowego podatku przemysłowego prowadzone poza obrębem osad miejskich ogrodownictwo i sadownictwo, o których mowa w art. 2 punkt 1 lit b powołanej ustawy o podatku przemysłowym.

Powyższa ulga udzielana będzie bez obowiązku składania indywidualnych podań.

Zwraca się uwagę, że prowadzone zawodowo i zarobkowo przez posiadaczy gospodarstw rolnych i leśnych wytwórnie, przerabiające płody ogrodownictwa i sadownictwa (wędzarnie i suszarnie owoców i warzyw, wytwórnie konfitur, konserw owocowych i t. p.), jak również specjalne hodowle kwiatów w oranżerjach i cieplarniach, podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych.

O powyższem należy zawiadomić, urzędy skarbowe.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

291.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 listopada 1933 r.

L. D. V. 49232/2/33

w sprawie podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego funkcjonarjuszów państwowych i komunalnych.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Nawiązując do zarządzenia z dnia 5 grudnia 1932 r. L. D. V. 51855/2/32 — Ministerstwo Skarbu, na zasadzie art. 120 ustęp drugi

ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411), odracza po koniec 1934 roku pobranie podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego funkcjonarjuszów państwowych i komunalnych za miesiąc styczeń 1934 r.

Niedobrane na skutek niniejszego zarządzenia kwoty podatku dochodowego zostaną po upływie 1934 roku umorzone na zasadzie art. 126 powołanej ustawy. Jednocześnie umarza się podatek dochodowy, niedobrany z powyższego tytułu w 1932 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

292.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 listopada 1933 r.

L. D. VI. 13203/3/33

w sprawie zwrotu napojów winnych wydanych do wolnego obrotu.

Do
Izby Skarbowej
w Białymstoku.

Na sprawozdanie z dnia 2 października 1933 r. L. W. IV. 52990/1/90/33 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż wobec obowiązujących obecnie przepisów napoje winne, niezdatne do spożycia z powodu częściowego lub zupełnego zepsucia się mogą być przyjęte do wytwórni jedynie wówczas, gdy znajdują się jeszcze pod węzłem podatku. Napoje winne wypuszczone do wolnego obrotu, jako opodatkowane, bez względu na stopień przydatności ich do spożycia, nie mogą być w żadnym wypadku ponownie zaliczone na przychód wytwórni; z powodu nieprzyjęcia przesyłki przez nabywcę nie przysługuje wytwórcy prawo do jakiegokolwiek zwrotu lub odpisania podatku.

Wydane w tej sprawie wcześniejsze rozporządzenia, jako oparte na obowiązujących poprzednio przepisach utraciły moc obowiązującą.

Kierownik Departamentu:
(—) *St. Widomski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VI. 13203/3/33.

Warszawa, dnia 18 listopada 1933 r.

Izbie Skarbowej
(wszystkie)

przesyła się do wiadomości i zastosowania się.

Kierownik Departamentu:
(—) *St. Widomski.*

293.

WYKŁADNIA USTAWY

o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413). r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

387. (art. 66, 67, 72 i 90). W wykładni Nr. 27 (Dz. Urz. Nr. 7 z 1927 r.)—której brzmienie zostało ustalone punktem 5 wykładni Nr. 352 (Nr. 34 Dz. Urz. z 1932 r.) oraz wykładniami Nr. 368, 380 i 383 (Nr. 17, 22 i 25 Dz. Urz. z 1933 r.) — w ustępie, zaczynającym się od wyrazów: „Do punktu 4 wyjaśnia się" dział a) zostaje zakończony tekstem następującym: „Fundusz Inwestycyjny (art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636), Państwowy Zakład Emerytalny (art. 1, punkt 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668)".

W wykładni Nr. 227, której brzmienie zostało ustalone punktem 45 powołanej wyżej wykładni Nr. 352 oraz wykładniami 368 i 383 po wyrazach „Biblioteka Narodowa" zostają wstawione wyrazy: „Fundusz Inwestycyjny" a po wyrazach „Państwowy Monopol Zapałczany" zostają wstawione wyrazy: „Państwowy Zakład Emerytalny". (L. D. V. 49114/5/33).

(art. 16, 120, 140, 144 punkt 2, 160). Wykładnia Nr. 114 (ogłoszona w Nr. 36 Dz. Urz. z 1927 r.) zostaje zastąpiona tekstem następującym:

Z art. 12 (ustępu 4) oraz z art. 18 (ustępu 4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.X. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 638) wynikają następujące tezy:

Podania, wnoszone do urzędów państwowych przez izby rzemieślnicze (art. 1 — 17 powołanego rozporządzenia) oraz przez Związek izb rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej (art. 18 — 25 tegoż rozporządzenia), jak również świadectwa, wydawane im przez urzędy państwowe, z wyjątkiem świadectw, wymienionych w art. 157 u. o. s. — są wolne od opłat stemplowych.

Nie podlegają również opłatom stemplowym podania, wnoszone do wymienionych organizacyj.

Obligi tych organizacyj są wolne od opłaty (art. 120, punkt 1, u. o. s.). Nie służy tym organizacjom uwolnienie osobiste od opłat stemplowych w zakresie umów, obustronnie obowiązujących, przewidziane w art. 16 u. o. s. (L. D. V. 49114/5/33).

388. (art. 117). Zdarza się, że w razie zawarcia umowy między służbodawcą, a pracownikiem (art. 91 punkt 1 u. o. s. oraz art. XLVII

punkt 2 Przepisów, wprowadzających kodeks zobowiązań, Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 82, poz. 599) osoba trzecia (bądź w piśmie stwierdzającem umowę między służbodawcą a pracownikiem, bądź w piśmie oddzielnem) udziela poręczenia za naprawienie przez pracownika szkody, jeżeliby ją wyrządził służbodawcy.

Poręczenie takie podlega opłacie w wysokości 5 zł w myśl art. 117. Jeżeliby dwie lub więcej osób udzieliło poręczenia, opłata w wysokości 5 zł ma być uiszczona tyle razy, ilu jest poręczycieli.

Poręczenie, o którem mowa, nie jest wolne od opłaty, gdyż nie jest wymienione w przepisie zwalniającym, zawartym w ustępie drugim art. 117. W szczególności nie ma znaczenia okoliczność, że pismo, stwierdzające zobowiązanie, co do którego zostało udzielone poręczenie, to jest pismo, stwierdzające umowę o pracę, jest wolne od opłaty stemplowej na mocy powołanego wyżej punktu 1 art. 91. Art. 117 bowiem (ustęp drugi) zwalnia od opłaty porękę za zobowiązanie, stwierdzone obligiem który art. 120 zwalnia od opłaty stemplowej, przepis ten dotyczy więc jedynie poręki, wiążącej się z obligiem wymienionym w rozdziale dwudziestym pierwszym u. o. s., a nie ma zastosowania do obligów wymienionych w rozdziale szesnastym.

W razie udzielenia poręczenia przez dwie lub więcej osób, nie ma zastosowania ograniczenie, przewidziane w części drugiej ustępu pierwszego art. 117 (umieszczonej po średniku), gdyż ograniczenie to dotyczy jedynie przypadku, w którym pismo, stwierdzające zobowiązanie główne, podlega opłacie stemplowej.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu został zagubiony w dniu 9 sierpnia 1933 r. kwit sekwestratorski Nr. 470785 Serja D.

POŻYCZKA NARODOWA.

Wobec prawie całkowitego ukończenia przyznawania i wydawania dyplomów przez Komitety Obywatelskie Pożyczki Narodowej, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej przystępuje do wydania drukiem spisu firm i osób, które dyplomy otrzymały.

Jak wiadomo, dyplomy te otrzymały wszystkie firmy i osoby, subskrybujące pożyczkę conajmniej w rozmiarach norm ustalonych przez wolne związki i organizacje zawodowo-gospodarcze, a więc Centralny Związek Przemysłu Polskiego, Naczelną Radę Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego, Związek Kupców (Centrala), Związek Izb Rolniczych oraz organizacje ziemiańskie, Związek Izb Rzemieślniczych i organizacje rzemieślnicze, Naczelną Radę Adwokacką, Naczelną Izbę Lekarską, Stowarzyszenie Architektów, Notarjuszów i Pisarzów Hipotecznych, Zw. Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości i t. d.

Jak się dowiadujemy, wydawnictwo to ukazywać się będzie zeszytami wedle podziału terytorjalnego województw i powiatów z podziałem zawodowym.

Wydawnictwo to, pomijając jego znaczenie ogólno - społeczne, będzie miało praktyczne zastosowanie, gdyż ułatwi w stosunkach handlowych zwracanie się przedewszystkiem tych firm i przedsiębiorstw, majątków lub osób, które spełniły obowiązek obywatelski.

Do spisu włączone zostaną tylko te firmy i osoby, które opłacają dalsze raty regularnie, bowiem w razie nieopłacenia jakiejkolwiek raty dyplom traci swoją wartość.

Jeżeli ktokolwiek posiadający prawo do otrzymania dyplomu Komitetu Obywatelskiego Pożyczki Narodowej dotychczas go nie otrzymał, winien spieszyć się, aby nie być w spisie pominiętym. Spisy te będą cennym i pożytecznym dokumentem.

Ewidencja dyplomów wydawanych przez Ogólnopolski Komitet Pracowniczy wydana zostanie oddzielnie.

Ukazała się w języku francuskim praca b. Wiceministra Skarbu, p. Stefana Starzyńskiego p. t.: „Polityka budżetowa Polski i emisja 6%-wej pożyczki wewnętrznej" („La politique budgetaire de la Pologne et l'emission de l'emprunt interieur 6%)".

Na wstępie tej bardzo ciekawej broszury, zawierającej dwadzieścia parę stron druku, autor stwierdza, że politykę ekonomiczną Polski cechuje brak wszelkich ryzykownych i niepewnych środków, a przeciwnie zarządzenia, zmierzające do poprawy położenia gospodarczego, noszą charakter naturalny, klasyczny. Polska przyjęła 3 zasadnicze wytyczne tej polityki: dążenie do równowagi budżetowej, utrzymanie na stałym poziomie pieniądza, zabezpieczonego złotem i wywiązywanie się z zobowiązań państwowych. Autor omawia dalej poszczególne gospodarcze zarządzenia Rządu, oparte na tych fundamentalnych zasadach, a dalej przechodzi do scharakteryzowania budżetów Państwa za ubiegłe lata i przytacza dotychczasowe pożyczki państwowe oraz ich warunki.

Następnie przechodzi do omówienia obecnej Pożyczki Narodowej, stwierdzając, że Rząd stanął wobec alternatywy, albo jeszcze większego ścieśnienia wydatków, albo też do odwołania się do kredytu publicznego. Rząd uznał, że pierwsza droga nie jest praktycznie możliwa

do przeprowadzenia i wybrał drugą. Omówiwszy szczegółowo powody, dla których Rząd Polski stanął na takiem właśnie stanowisku, autor przechodzi do omówienia znaczenia i warunków Pożyczki Narodowej i, podkreślając jej olbrzymi sukces, kończy następującemi uwagami:

„Wszystkie te fakty świadczą w sposób niezaprzeczalny o wielkiej dojrzałości narodu polskiego oraz o tem, że ostrożna polityka ekonomiczna — zbyt ostrożna, zdaniem niektórych — prowadzona przez Rząd, zwłaszcza w dziedzinie monetarnej i kredytowej, dała oczekiwane rezultaty, wzmacniając zaufanie, do jej kierowników. Ten wzrost zaufania, zarówno w dziedzinie politycznej, jak i gospodarczej, świadczy o słuszności polityki Rządu i o wierze w stałość waluty polskiej. Oto jest sukces moralny i polityczny ostatniej pożyczki polskiej, sukces nie mniejszy od sukcesu materjalnego, choć pożyczka została pokryta niemal 3-krotnie w stosunku do ustalonej początkowej wysokości.

„Wzrost zaufania, stwierdzony w Polsce przy okazji tej pożyczki, tak odmiennej od innych pożyczek, daje polityce gospodarczej cenną wskazówkę do prowadzenia kraju ku lepszej przyszłości".